

A Megváltó párbeszéde

A megváltó így szólt tanítványaihoz: „Az idő elérkezett testvéreim, hogy abbahagyjuk a munkánkat és megpihenjünk. Akik megpihennek a pihenés örökké fog tartani. És azt mondom nektek, mindig legyetek felette [...] idő [...] ti [...] féljetelek [...] ti [...] a félelem haragja [...] növeli a dühöt [...] de mivel rendelkeztek [...] ők elfogadják ezeket a szavakat félve és reszketve, kormányzók fogadják el, mivel semmi nem volt előre látható belőle. Amikor azonban eljöttem, megnyitottam az utat, és tanítottam őket, miként járjanak az úton, amelyen haladnak, (megmutattam nekik) a választottat és a magányt, azt, aki megismerte az Atyát, hívéen az igazságban és a hálaadásban; miközben hálát adtok.”

„Ha tehát hálát adtok, így tegyétek: „Hallgass miket Atyánk, miként egyszülött fiadat hallgatod és elfogadod őt, és nyugalmat adsz neki bármilyen [...] Te vagy az Egyetlen, akinek hatalma [...] a páncélod [...] van [...] fény [...] élet [...] érint [...] a szó [...] bűnbánat [...] élet [...] téged. Te magad vagy a gondolkozó és az egyedüllét teljes nyugalma. Ismét: hallgass minket, miként a választottad hallgatod. Az áldozatotokon át, mindezek megtörténnek, a jó munkáik által, ők megmentik lelküket ezektől a vak végtagoktól, így hát örökké létezhetnek. Ámen.

„Tanítani foglak benneteket. Amikor elérkezik a pusztulás ideje, a sötétség első hatalma rátok támad. Ne féljetelek és mondjátok: „Nézzétek csak! Elérkezett az idő!” Ha azonban láttok egy egyszerű botot ...

[3 sor kibetűzhetetlen]

... megért [...] a munkát [...] és a kormányzók [...] rátok támadnak [...]. Bizony, a félelem hatalom [...]. Így ha félni fogtok attól, mi tör rátok, el fog borítani benneteket (a félelem). Ezért senki sem lesz köztük, aki megkímél benneteket vagy könyörületességet mutat. Ezért tehát, nézzétek a [...] benne, mivel minden egyes szó mesterei vagytok a Földön. Ez [...] felvisz titeket arra a [...] helyre, ahol nincsenek szabályok [...] zsarnok. Amikor ti [...] meglátjátok azokat, akik [...] és ugyancsak [...] elmondják nektek [...] az ítélőképesség [...] ítélőképesség [...] az igazság helye [...]. Ám ti [...] igazság, ez [...] élő [...] és a ti örömtők [...]. Így [...] azért, hogy ez [...] a lelketek [...] nehogy ez [...] a szó [...] felemelkedik ...

[3 sor hiányzik]

...Mivel az átkelőhely félelmetes a számotokra. Ám ti, egyszerű lélekkel, átkeltek rajta! Mivel mélysége hatalmas, magassága rendkívüli [...] egyszerű lélek [...] és a tűz [...] [...] az összes hatalmasság [...] ti, ők [...] és a hatalmasságok [...] ők [...] [...] lélek [...] [...] mindenkiben [...] ti vagytok a [...] és [...] elfelejt [...] fiú [...] és a ti [...] [...]”

Máté azt mondta: „Hogyan [...] [...]?”

A Megváltó így szólt: „[...] a benned lévő dolgok [...] meg fog maradni, te [...]”

Júdás azt mondta: „Uram [...] a munkálkodások [...] ezeket a lelkeket, ezek [...] ezek kicsik, amikor [...] ahol majd lesznek? [...] a szellem [...]?”

Az Úr azt mondta: „[...] befogadják őket. Ezek nem halnak meg. [...] ők nem lesznek elpusztítva, mivel ismerik társaságukat és őt, aki befogadja őket. Az igazság megtalálása, a bölcsesség és a becsületesség miatt.”

A Megváltó azt mondta: „A test lámpása a tudat. Ameddig a dolgok bennetek rendben mennek, melyek [...] a testetek világít. Ameddig szívetek sötét, a fény, amire számíthatok [...] el fogok menni [...] a szavam [...] elküldöm [...]”

A tanítványai azt mondták: „Uram, ki az, aki talál és [...] tanúságot tesz?” Az Úr azt mondta nekik: „Akik keres [...] tanúságot tesz [...]”

Mátyás azt mondta: „Uram, amikor én [...] és amikor beszélék, ki az aki [...] tanúságot tesz [...]”

Az Úr azt mondta: „Az Egyetlen az, aki beszél és aki hallgat, és az Egyetlen az, aki látja, aki láthatja ki tesz szintén tanúságot.”

Mária azt mondta: „Uram, figyelj csak! Hogyan viseljem a testet, miközben sírok, és hogyan, amikor

[nevetek]?”

Az Úr azt mondta: „[...] sírsz amiatt, ahogy történik a dolog [...] megmarad és a lélek nevet [...] [...] lélek. Ha valaki nem [...] sötétséget, képes lesz meglátni [...]. Így azt mondom neked [...] a fény a sötétség [...] benne áll [...] nem látja a fényt [...] a hazug [...] ők hozták őket [...]ból. Meg fogod adni [...] és [...] örökké létezik [...] [...] mindörökké. Azután az összes magasságbéli hatalom, miként az alatt lévők is, fognak [...] téged. Azon a helyen sírás lesz és fogcsikorgatás mindezen dolgok vége miatt.

Júdás azt mondta: „Mondd el nekünk Uram, mi volt [...] mielőtt a menny és a Föld létezett volna:”

Az Úr mondta: „Sötétség volt és víz, és szellem a víz felett. És azt mondom nektek [...] amit megtaláltok [...] utána kérdezősködtök [...] bennetek [...] a hatalom és a misztérium [...] szellem, [...]ból gonoszság [...] jön [...] lélek [...] figyeljete [...] [...].”

[...] mondta: „Uram, mondd el nekünk, ahol a [...] megalapították, és ahol az igazság honol.”

Az Úr azt mondta: „A szellem tüze megszületett [...] mindkettő. Erről a részről, a [...] megszületett, és az igaz gondolat megszületett bennük [...]. Ha valaki magasra emeli fel a lelkét, akkor fennkölt lesz.”

És Máté megkérdezte őt: „[...] elvette [...], ő az aki [...].”

Az Úr azt mondta: „[...] erősebb, mint [...] ti [...] követni titeket és az összes munkát [...] a szívetek. Mivel csak a szívetek [...] így [...] azt jelenti, hogy felülkerekednek a fenti hatalmasságokon, mint ahogy az alatt lévőkön is [...]. Azt mondom nektek, hagyjátok őt, aki birtokolja a hatalmat, hogy lemondjon és megbánja bűneit. És hagyjátok őt, aki [...] megtalálja és keresi és örvendezik.”

Júdás azt mondta: „Íme! Látom, ahogy a dolgok összességében léteznek [...] mint jeleket a [...]on. Ezzel összhangban történnek így a dolgok.”

Az Úr azt mondta: „Amikor az atya létrehozta a Világegyetemet, ő [...] vizet belőle [...] és a Szó megszületett belőle, és benépesített sok [...]. Magasabban volt, mint az útvonal [...] az egész Föld körül [...] az összegyűjtött víz [...] ezeken kívül létezik [...] a vizet, egy hatalmas tűz övezi őket falként [...] idő egyszer sok dolog külön lesz választva attól, ami belül volt. Amikor a [...] megalapították, ő ránézett [...] és így szólt hozzá: 'Menj és [...] magadból, azért, hogy [...] szükség legyen generációról generációra, és korszakról korszakra.' Azután tej és mézforrásokat fakasztott önmagából és olajat és bort és jó ételeket, és édes ízt és jó gyökereket, azért, hogy ne szenvedjen hiányt generációról generációra és korszakról korszakra. És felette [...] áll [...] szépségében [...] és kívül nagy fény volt, hatalmas [...] hasonlít rá, révén [...] uralkodik a fenti és az alatt levő éonok felett [...] a tűzből lett elvéve [...] szétszórta a [...]ban fent és alant. Minden munkálkodás, mely tőlük függ, az ő [...] a mennyek felett és alant a Föld felett. Tőlük függ minden munkálkodás.”

Amikor Júdás hallotta ezeket a dolgokat meghajolt és [...] és felajánlotta imáját az Úrnak.

Mária köszöntötte testvérét, mondván: „Hova fogod ezeket a dolgokat letenni, melyekkel kapcsolatban megkérted a fiút [...]?”

Az Úr ezt mondta neki: „Nővérem, [senki] sem lesz képes arra, hogy utána járjon ezeknek a dolgoknak, kivéve azt a valakit, aki mindezeket a dolgokat elhelyezte a szívében [...] megszületni [...] és belépni [...] így ők esetleg nem tartják vissza [...] ezt az elgyengült Világegyetemet.”

Máté így szólt: „Uram, szeretném látni az életnek ama helyét [a helyet] ahol nincs gonoszság, ellenben tisztá fény van!”

Az Úr azt mondta: „Testvérem Máté, nem leszel képes mindezt meglátni, amíg testet hordozol magadon.”

Máté így szólt: „Uram, ha nem is leszek képes meglátni, legalább hadd ismerjem meg!

Az Úr azt mondta: „Mindenki, megismerte önmagát, megláthatja ezt mindenben, ami megadatott neki, hogy megtegye [...] és megvalósul [...] az ő jóságában.”

Júdás válaszolt, mondván: „Mondd meg nekünk Urunk, hogyan van az [...] ami meglöki a Földet, hogy mozogjon.”

Az Úr felemelt egy követ és megtartotta a kezében, mondván: „Mit tartok a kezemben?”

Ő azt mondta: „Ez egy kő.”

Ő pedig azt mondta nekik: „Ami fenntartja a Földet, az fenntartja a mennyet is. Amikor egy szó megszületik a Legnagyobbától, úgy jön létre, hogy fenntartsa a mennyet és a Földet. Mivel a Föld nem mozog. Ha mozogna, leesne. De se nem mozog, se nem esik le, azért, hogy az Első Szó ne essen le. Mivel ez volt az, mely létrehozta a Világegyetemet és benépesítette, és belélegezte annak kellemes illatát. Mivel [...] mely nem mozdul, én [...] titeket, az ember valamennyi fiát. Mivel arról a helyről valók vagytok. Azok szívében, akik örömről is igazságról beszélnek, ti vagytok. Még akkor is, még ha az emberek között járó Atya testéből is származik, és nem elfogadott, ez továbbra is [...] visszatér a helyére. Akárki is legyen, aki nem ismeri a tökéletes munkálkodást, az nem tud semmit. Ha valaki nem a sötétségben áll, nem képes meglátni a fényt. Ha valaki nem érti meg a tűz keletkezését, akkor azt megégeti, mivel nem tudja, annak eredetét. Ha valaki nem ismeri meg elsőre a vizet, az nem tud semmit. Akkor meg mi értelme lenne megkeresztelni őt? Ha valaki nem érti, miként születik meg a fújó szél, akkor őt el fogja majd fújni. Ha valaki nem érti, hogy a test, melyet hordoz, miként születik meg, el fog pusztulni vele együtt. És hogyan ismerhetné meg az Atyát, aki nem ismeri a Fiút? És aki nem ismeri az összes dolog gyökerét, azok rejtve maradnak számára. Ha valaki nem ismeri a gonoszság gyökerét, az nem fog idegenként viselkedni vele. Ha valaki nem érti meg, hogy honnan jött, nem fogja megérteni, hová tart, és nem lesz idegen számára ez a Világegyetem, mely majd [...], mely megalázott lesz.”

Azután ő [...] Júdás és Máté és Mária [...] a Föld és a menny szélét. És amikor rájuk helyezte a kezét, reménykedtek benne, hogy ők talán [...] ezt. Júdás felemelte tekintetét és látott egy rendkívül magas helyet, és látta alant a mélységek helyét. Júdás azt mondta Máténak: „Testvér, ki lesz képes felmászni ilyen magas helyre vagy alant a mélységek legaljára? Mivel borzasztó tűz van ott, és valami rettenetesen félelmes!” Ebben a pillanatban egy Ige született meg belőle. Amint ott állt, látta miként jön le. Aztán így szólt hozzá: „Miért jöttél le?”

És az emberfia köszöntötte őket és azt mondta nekik: „Egy mag a hatalmasságból tökéletlen volt, és lement a Föld mélységeibe. És a Nagyság emlékezett rá, és elküldte az Igét hozzá. Elhoztam ezt az ő jelenléte elé, így az Első Szó nem bukjon el.”

Ezután a tanítványok elálmélkodtak mindezekon a dolgokon, amit elmondott nekik, és hűségesen elfogadták. Arra következtettek, mindez haszontalan a gonoszsággal szemben.

Azután így szólt a tanítványaihoz: „Nem megmondtam nektek, hogy mint a látható hang és a fény teste, a jó felvitetik a fénybe?”

Ezután az összes tanítvány imát ajánlott hozzá és azt mondták: „Urunk, mielőtt megjelentél itt, ki volt az, aki imát ajánlott hozzád? Minden létező ima feléd irányul. Vagy ki az, aki áldani fog téged? Hiszen minden áldás tőled származik?”

Amint ott álltak, ő látott két szellemet, amint hoznak egy közönséges lelket magukkal ragyogó fénytől övezve. És egy ige hangzott el az Emberfia szájából, mondván: „Adjátok rájuk a ruhájukat!” És a kicsi olyanná vált, mint a nagy. Ők [...] voltak azok, akik megkapták őket [...] egymást. Azután [...] tanítványok, akiket ő [...].

Mária azt mondta: „[...] lát gonoszságot [...] őket az első [...]ből együtt.

Az Úr azt mondta: „[...] amikor látjátok őket [...] naggyá válni, ők majd [...]. Amikor azonban az Örök Létezőt látjátok, az az igazán nagyszerű látvány.”

Erre mindannyian így szóltak hozzá: „Beszélj nekünk erről!”

Ő azt mondta nekik: „Hogyan kívánjátok látni? Mint átmeneti jelenséget, vagy mint örök látványt?” Folytatásképpen így szólt: „Törekedjete azok megmentésére, akik követnek benneteket, és keresnek, és belőle szólnak, miként ti is kerestek; akkor minden harmóniában lesz veletek. Bizony mondom nektek, az élő Isten [...] bennetek [...] őbenne.”

Júdás így szólt: „Őszintén akarom [...]”.

Az Úr azt mondta neki: „[...] élő [...] lakik [...] az egész [...] hiányosság [...]”

Júdás azt mondta: „Ki [...]?”

Az Úr azt mondta neki: „[...] minden munkálkodás, amely [...] a maradék, ők azok, akik téged [...]”

Júdás azt mondta: „Íme! A kormányzók felettünk lakoznak, tehát ők azok, akik irányítanak bennünket!”

Az Úr azt mondta: „Te vagy az, aki irányítja őket! Amikor azonban megszabadulsz az irigységtől, akkor felöltöd magadra a fényruhát és belépsz a menyegzői szobába.”

Júdás így szólt: „Hogyan fogják nekünk elhozni az öltözetünket?”

Az Úr azt mondta: „Vannak néhányan, akik gondoskodnak rólatok, és vannak mások, akik elvesznek [...]. Mivel ők azok, akik a ruhátokat adják nektek. Azok számára, akik képesek elérni azt a helyet, mi lesz a jutalom? Azonban az élet ruhája átadatott az embernek, mert ő ismeri az ösvényt, melyen megszabadulhat. És még nekem is nehézséget okoz elérnem!”

Mária azt mondta: „Így, utalva a 'mindennapok gonoszságára' és a 'munkálkodó rászolgált az élelemre', és 'a tanítvány hasonlít a tanárára'.” Nőként fejtette ki mindezt, aki tökéletesen megérti a dolgokat.

A tanítványok azt mondták neki: „Mi a teljesség és mi a hiányosság?”

Ő azt mondta nekik: „Ti a teljességből valók vagytok, és olyan helyen lakotok, ahol hiányosság van. És íme! Az Ő fénye sugárik le rám!”

Máté azt mondta: „Mondd meg nekem Uram, hogyan hal meg a halál és hogyan él az élet?”

Az Úr azt mondta: „Egy mondás kapcsán kérdezel engem [...] amit nem látott a szem, én sem hallottam róla, kivéve titeket. De azt mondom nektek, amikor az emberből eltávolítják az élető elemeket, akkor őt 'halottnak' nevezik. És amikor az élő megválik azoktól a dolgoktól, melyek halottá teszik, akkor élőként tekintenek rá.”

Júdás azt mondta: „Miért másért az igazság szerelmére, <halnak> meg és élnek?”

Az Úr azt mondta: „Bármilyen is, de az igazságtól szülessék, nem fog meghalni. Bármilyen is szülessen nőtől, meghal.”

Mária azt mondta: „Mondd meg, Uram, miért jöttem erre a helyre, hogy nyereségem legyen vagy, hogy veszítsek?”

Az Úr azt mondta: „Megtisztítani a sok-sok kinyilatkoztatót!”

Mária azt mondta neki: „Uram, akkor létezik olyan hely [...] vagy hiánya az igazságnak?”

Az Úr azt mondta: „Hely, ahol én nem vagyok!”

Mária szólt: „Uram, félelmetes vagy és csodálatos, és [...] azok, akik nem ismernek téged.”

Máté azt mondta: „Miért nem térünk azonnal nyugovóra?”

Az Úr azt mondta: „Amikor lepihentek, ezek megterhelnek!”

Máté szólt: „Miként csatlakoztatja magát a kicsi a nagyhoz?”

Az Úr azt mondta: „Amikor leteszitek a munkátok, mely nem képes követni benneteket, akkor megpihentek.”

Mária azt mondta: „Mindent szeretnék megérteni, miként ők!”

Az Úr azt mondta: „Ő, aki megtalálja az életet! Ezért és az ő jólétükért. Mivel a [...] Világegyetem [...] és az aranya és ezüstje félrevezető.”

A tanítványai azt mondták neki: „Mit kellene tennünk, hogy a munkánk tökéletes legyen?”

Az Úr azt mondta nekik: „Készüljete, hogy bármivel képesek legyetek szembesülni. Áldott az az ember, aki megtalálta [...] a víta [...] a szemei. Sem ő nem őlt, sem őt nem őlték meg, hanem győzelemmel jött elő.

Júdás azt mondta: „Mondd meg Uram, mi az út kezdete?”

Ő azt mondta: „A szeretet és a jószág. Ha mindez megtalálható a kormányzók között, akkor a gonoszság soha sem ütheti fel a fejét.”

Máté szólt: „Uram, beszéltem minden dolog végéről, aggodalom nélkül.”

Az Úr azt mondta: „Mindent megértettetek, amit mondtam nektek, és mindent hűséggel fogadtatok. Mivel

ismeritek ezeket a dolgokat, tehát a tieitek. Ha nem ismernétek, nem lenne az.

Ők így szóltak hozzá: „Mi az a hely ahová megyünk?”

Az Úr azt mondta: „Álljatok arra a helyre, amit el tudtok érni!”

Mária azt mondta: „Minden, amit így hoztak létre, látható.”

Az Úr azt mondta: „Megmondtam nektek, ő az egyetlen, aki láthatja, aki kinyilatkoztat.”

A tanítványai, szám szerint tizenketten, megkérdezték tőle: „Tanító, [...] békesség [...] tanítasz nekünk [...].”

Az Úr azt mondta: „[...] minden, melyet én [...] ti fogtok [...] mindent [...].”

Mária azt mondta: „Van egy mondas, összefüggésben az igazság misztériumával, amit el fogok mondani az Úrnak: Amikor elfoglaljuk a helyünk, a Világegyetem átláthatóvá vált számunkra.”

Júdás azt mondta Máténak: „Szeretnénk megismerni annak a ruhának a milyenségét, melyet akkor kapunk, amikor eltávozzunk a test romlásából?”

Az Úr azt mondta: „A kormányzók és a kísézők birtokolják a ruhákat, jutalomként egy időszakra, mely nem tart örökké. Ám ti, az igazság gyermekei, nem fogjátok magatokra ölteni ezt az átmeneti ruhát. Inkább, azt mondom nektek, áldottak lesztek, amikor levetkőztök! Mivel nem nagy dolog [...] kívül.”

[...] mondta [...] beszél, én [...]”

Az Úr azt mondta: „[...] a te Atyád [...].”

Mária azt mondta: „Miféle az a mustármag? Olyasmi, ami a mennyből származik, vagy olyasmi, ami a földről?”

Az Úr azt mondta: „Amikor az Atya létrehozta a Világegyetemet önmaga számára, igen sok mindent átvett a Mindenség Anyjától. Ezért ő (az Atya) szól és cselekszik.”

Júdás így szólt: „Azt mondtad nekünk, mindez kívül esik a tudat megértő képességén. Amikor imádkozunk, hogyan kellene imádkoznunk?”

Az Úr azt mondta: „Olyan helyen imádkoztatok, ahol nincs nő.”

Máté azt mondta: „'Imádkoztatok olyan helyen, ahol nincs nő.' – mondja nekünk, azt jelentvén „Rombold le az asszonyiség tevékenységét”, nem azért, mert lenne a születésnek másféle formája is, hanem azért, mert ők a születés megszüntetői.”

Mária azt mondta: „Ők sohasem húzzák ki magukat ez alól.”

Az Úr azt mondta: „Ki tudja, hogy nem fognak szertefoszlni és...

[két sor hiányzik]

...Júdás azt mondta Máténak: „Az asszonyiség munkálkodása szertefoszlik [...] a kormányzók [...]. Így válunk felkészültté velük szemben.”

Az Úr azt mondta: „Így van. Ezért látnak ők titeket? Látják azokat, akik megértene benneteket? Figyeljete hát! Az igaz Ige az Atyától származik a mélység felé, csendesen, fényfelvillanás kíséretében születik. Látják ezt, vagy legyőzhetik? Ti azonban még inkább tisztában vagytok az úttal, mielőtt még akár angyal akár földi előljáró birtokolná [...]. Inkább az Atyáé és a Fiúé, mivel mindketten egyek [...] És ti végigmentek az úton, melyet ismertek. Még akkor is, ha a kormányzók sokan lennének, akkor sem tudnák elérni azt. Ám figyeljete! – Elmondom nektek, elérése igen nehéz, még az én számomra is!”

Mária azt mondta az Úrnak: „Amikor a munkálkodások [...] melyek szertefoszlatják a munkát.”

Az Úr azt mondta: „Igaz. Mivel tudjátok [...] ha én szertefoszlok [...] elmegy(ek?) az ő helyére.”

Júdás szólt: „Miként jelenik meg a szellem?”

Az Úr azt mondta: „Miként jelenik meg a kard?”

Júdás azt mondta: „Miként jelenik meg a fény?”

Az Úr így szólt „[...] benne örökké.”

Júdás azt mondta: „Ki bocsátja meg a munkálkodását kinek? A munkálkodást, melyet [...] a Világegyetem [...] aki megbocsátja a munkálkodást.”

Az Úr azt mondta: „Ki [...]? Megillet bárkit, aki megértette a munkálkodást az Atya érdekében. És ami titeket illet, igyekezzetek, hogy megszabaduljatok a haragtól és a féltékenységtől, és levetkőzzétek magatokról a ti [...] és ne ...

[a következő 18 sor kiolvashatatlan]

...örökké fog élni. És én azt mondom nektek [...], ezért ne vigyétek szellemeteket és lelketeket tévedésbe.”

Fordította: Aranyi László

[Vissza a nyitólapra](#)